

Promisiunile lui Dumnezeu Dumnezeu promite Lumina

Text biblic : Isaia 58:6-10

Versetul de aur

...dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime, și întunericul tău va fi ca ziua în amiaza mare! Isaia 58:10

Introducere

Isaia a vorbit în mod repetat despre grija pentru toți oamenii, îndemnându-și ascultătorii să-i recunoască pe cei săraci dintre ei și să ofere alinare. Lecția din această săptămână are o învățătură minunată, potrivită și pentru noi, deoarece trebuie să luăm în considerare obligațiile creștinilor față de cei săraci din bisericile și comunitățile noastre. Textul de astăzi din Isaia 58 se concentrează pe post, dar nu în felul cum așteptau ascultătorii. În esență postul este o lepădare de sine. Esența postului este tăgăduirea de sine. Scopul acestei practici este de obicei înțeles ca fiind amintire a totalei dependențe de Domnul, așa cum a exprimat Isus când a fost ispitit de Satana (Matei 4:1-4; Luca 12:22-31). Din păcate, postul ar putea deveni cu ușurință un ritual gol, mai mult despre recunoașterea evlaviei lui Iuda decât ca o disciplină spirituală (Zaharia 7:5-6; Matei 6:16-18; Luca 18:9-14). În acest sens, Isaia începe capitolul 58 declarând cu voce tare răzvrătirea și ipocrizia lui Israel (Isaia 58:1-2).

Contextul lecției

I. Postul plăcut Domnului (Isaia 58:6-7)

A. Dezleagă lanțurile răutății (v 6)

Dumnezeu spune poporului Său: Dacă vrei să postești în felul care îmi place Mie, începeți prin a fi corecți cu frații și surorile voastre. Nu-i mai asupriți ci puneți mâna pentru a-i ajuta. A fi plăcut lui Dumnezeu începe prin a opri răul pe care îl facem altora. Apoi, trebuie să începem să ne comportăm cu dragoste față de ceilalți. A fi plăcut lui Dumnezeu constă în a face lucruri din dragoste pentru alți oameni. Cuvântul tradus „lanțurile răutății” este, de asemenea, tradus prin „funii, curse și lanțuri” (Iov 36:8; Ps 129:4) Această frază ar putea să ne îndrepte gândurile către exod, când faraonul le-a dat oamenilor din ce în ce mai multă muncă de făcut, de teamă că vor scăpa sau vor deveni puternici (Exodul 5:4-18). „Dă drumul celor asupriți” sună ca limbajul Anului de veselie, când sclavii urmau să fie emancipați și pământurile familiale au fost date înapoi (Levitic 25:10-13).

B. Ajută pe cel fără de ajutor (v 7)

Luarea hranei de la cei flămânzi nu este considerată post. Postul potrivit ar fi să ne întoarcem de la faptele rele (Isaia 58:6) și să avem grijă de cei săraci și cei goi. Arătăm dragoste pentru Dumnezeu iubindu-i pe cei care sunt făcuți după chipul Său (Luca 10:25-37). Și deși suntem mântuiți doar prin credința în Isus, mai degrabă decât prin faptele Legii (Rom 3:21-26), roadele Duhului și lucrările mâinilor noastre sunt dovada acelei credințe (Gal 5:22-23; Iacov 2:14-20).

II. Un viitor luminos (Isaia 58:8-10)

A. Slava Domnului te va însoți (v 8-9)

20

Dacă poporul lui Dumnezeu și-ar combina postul cu vieți drepte și dragoste, atunci ar vedea răspuns la rugăciunile lor. Ei vor avea vieți pline de lumină, pline de vindecare, pline de dreptate, pline de slava Domnului. Când vor chema pe Dumnezeu, atunci Domnul va răspunde. Lumina a fost mult timp asociată cu o conduită corectă (2 Samuel 23:4). Când israeliții trăiau sau mergeau în lumină El „face să strălucească dreptatea ca lumina” (Ps 36:9; 37:6), li s-a arătat că nu au nimic de ascuns. Și trăind în lumină, ei și-au putut îndeplini chemarea: să fie o națiune preotească care slujește unei lumi întunecate, arătând pe Dumnezeul cel drept prin cuvânt și faptă (Exod 19:6). Avangarda dreptății va fi completată de protecția lui Dumnezeu și din față și din spate din spate (Isaia 52:12). Dacă faci toate lucrurile spuse de Domnul, vei fi o lumină, neprihănirea ta va merge înaintea ta, iar ce este mai important decât ca slava domnului să te însoțească.

B. Domnul va răspunde chemării tale (v 9b-10)

Versetul 10 face ecou la postul pe care l-a dorit Dumnezeu, începând cu afirmația „dacă” și binecuvântările care vor urma conform condiției din versetul din Isaia 58:8a-9b. Rezultatul punerii în ordine a acestor priorități ar fi vieți plină de lumină. Lumina va străluci peste întunecime iar acest întunec va fi ca în mijlocul zilei. Imaginea întunericului este reprezentată prin egoism, închinare nesincera, post ipocrit și orice fel de alte păcătoșenii. Capitolul se încheie cu metafore pozitive ale lui Israel: ca o grădină bine udată și ca un izvor ale cărui ape nu seacă.

CONCLUZII:

Isaia a încercat să convingă pe Israel să înțeleagă că ceea ce Dumnezeu consideră important nu este o dorință temporară de a face un post de mâncare, ci o sănătate spirituală care duce la un comportament drept. Așa că ne-am putea pune două întrebări: Trec prin mișcări ritualice în mod regulat în loc să permit inimii mele să fie cu adevărat îndreptată către Dumnezeu în timpul acelor practici? Ce „post” ar trebui să fac pentru a mă acorda la tipul de post pe care Dumnezeu îl dorește?

O comunitate care simte și este grijulie va lua în considerare „foamea” în toate aspectele pe care Isaia le-a definit deja: hrană, îmbrăcăminte și locuință (Isaia 58:7). Cum ne putem simți confortabil în abundența noastră dacă știm că există suferință în mijlocul nostru (1 Ioan 3:17)? Poate că ar fi imposibil ca un individ să satisfacă fiecare nevoie a comunității, dar acest lucru nu ne scuză să ne ținem ochii deschiși față de situația celorlalți sau să ne străduim să satisfacem nevoile pe care le vede

Ce trebuie să memorăm: Postul care nu este făcut din inimă nu are nici o însemnătate.